

ВІЙНА

Багато горя принесла
Війна знедоленому роду
Людей косила, як чума,
І кров тила, як воду.

Отак і тягнеться віками —
Нізащо гинуть люди,
А в їх крові купаються
Гнобителі й іуди.

Іван Васильченко

Б'ємо чолом тобі, жінко!

Чи знайдуться ще коли-небудь слова, щоб можна було передати ту силу труда, яку ти віддала Батьк і в щ и н і, рідному місту, армії і сім'ї, твою без-

мірну відвагу. Всюди і у всьому сліди твоїх прекрасних, умілих і вірних рук. Ти і біля станка на заводі цілодобово виробляла снаряди, ти і в шпиталі біля раненого бійця, ти і в формі регульовальником, а хто хіба зробив більше для фронту, не кажучи вже і за відвагу снайперки, як Ліза Чайкіна чи Зоя Космодем'янська, як всьому світу відома командир ескадрильї Валентина Гризодубова. У нашому університеті теж були жінки, яких війна не минула стороною. А деяких вже і немає серед нас:

Алексєєва М.Д. — санітарка-донор в госпіталі,

Осадча Є.П. — працювала на заводі в блокадному Ленінграді,

Памишан Г.Т. — працювала на заводі кресляркою.

Вони віддали кращі молоді роки участі у війні і вони до пенсії працювали в інституті і своєю працею були прикладом для молоді.

Це такі викладачі, як *Приз Л.І., Васильєва Є.Ф., Клафас Є.О., Пахатаєва О.П., Сахарова А.В.*, які віддали своє знання і досвід вихованню молодого покоління. Закінчилась війна, вони прийшли працювати до інституту і працювали до пенсії. А такі поважні жінки, як *Ристо Л.Ф., Старікова Н.С.* працюють і до цього часу. Слід згадати також *Зміївську Наталю Яківну*, яка працювала до 85-річного віку і була на Дошці Пошани. **Низький уклін Вам, шановні жінки. Вітаємо Вас зі святом Перемоги!**

Марія Мажарова — учасниця бойових дій